

**DEPARTAMENT
DE LA PRESIDÈNCIA****LLEI**

3/2008, del 23 d'abril, de l'exercici de les professions de l'esport.

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI*Preàmbul*

D'acord amb el que estableix l'article 134 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, la Generalitat té atribuïdes competències exclusives en matèria d'esport. En l'exercici de la competència esmentada el Parlament va aprovar diverses lleis: la Llei 11/1984, del 5 de març, de creació de l'organisme autònom Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya; la Llei 8/1988, del 7 d'abril, de l'esport; la Llei 8/1999, del 30 de juliol, de la jurisdicció esportiva i de modificació de les lleis esmentades, i la Llei 9/1999, del 30 de juliol, de suport a les seleccions catalanes.

Aquestes darreres lleis contenien disposicions en què s'autoritzava el Govern a refundre en un text únic la Llei 8/1988 i les dues lleis esportives aprovades el 30 de juliol de 1999. Aquesta refosa es va portar a terme mitjançant el Decret legislatiu 1/2000, del 31 de juliol, pel qual es va aprovar la Llei de l'esport. La disposició addicional vuitena d'aquest text únic va ordenar al Govern de presentar al Parlament un projecte de llei que regulés l'exercici de les professions relacionades amb l'àmbit de les activitats físiques i esportives al territori de Catalunya.

A més de la competència autonòmica en matèria esportiva, aquesta ordenació legal de les professions esmentades és avalada, des de la perspectiva competencial, pel fet que Catalunya també té, d'acord amb l'article 125.4 de l'Estatut d'autonomia, la competència exclusiva en matèria d'exercici de les professions titulades, sens perjudici del que disposen els articles 36 i 139 de la Constitució.

Aquesta llei ha tingut en compte la proposta de recomanació 2006/1063 (COD) del Parlament Europeu i del Consell Europeu en el sentit que els estats membres s'han de basar en el Marc Europeu de Qualificacions com a instrument de referència per a comparar els nivells de qualificacions establerts segons els diferents criteris de qualificacions des de la perspectiva de l'aprenentatge continuat en el marc europeu.

En les reunions del Consell Europeu de Lisboa i de Barcelona, i en el Procés de Copenhaguen del 2004, també s'havia reconegut que calia assolir prèviament la transparència de les qualificacions per a convertir la diversitat d'institucions i de marcs de l'educació en un recurs valuós.

Així mateix, la Llei ha tingut presents les normes bàsiques dictades per l'Estat en els àmbits educatiu, de protecció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'esport.

Igualment com ha succeït en altres països, l'esport a Catalunya ha experimentat grans transformacions en les darreres dècades. Una vegada consolidat el model de societat del desenvolupament i del benestar, l'esport ocupa un lloc privilegiat en el mercat econòmic. Les activitats esportives són part de la denominada indústria del lleure, de la recreació, del temps del lleure, de la salut, del turisme o de l'estètica, i això ha propiciat el naixement i la proliferació de nombroses ocupacions entorn de l'esport.

El creixent interès públic pel fenomen esportiu i la forta incidència de les activitats esportives en la salut i la seguretat de les persones que les practiquen fa necessària una regulació de l'exercici de les professions de l'esport. Encara més en un món com l'esportiu, en el qual, malgrat que hi concorren nombroses titulacions de naturalesa diversa, l'exercici de les activitats professionals sovint és assumit per persones sense una formació mínima específica.

No es pot ocultar que la delimitació d'àmbits professionals i el condicionament d'aquests a l'obtenció de títols determinats constitueixen en totes les àrees socials, no només en l'esport, una labor complexa i conflictiva, tal com reconeixen constantment els tribunals de justícia i la mateixa doctrina científica. La delimitació de l'àmbit de cada professió implica gairebé sempre un conflicte amb l'àmbit propi d'altres professions que s'hi relacionen. De la mateixa manera, en general, l'habilitació per a l'exercici professional d'una titulació acadèmica determinada genera conflicte amb altres titulacions afins.

A més de les dificultats esmentades, és evident que el concepte de professió ha estat desenvolupat fonamentalment des de la sociologia, d'acord amb una sèrie de pressupòsits i circumstàncies que han anat evolucionant al llarg del temps. Hi ha una gran confusió a l'hora d'identificar professions i, d'aquesta dificultat, no se n'escapa, evidentment, el món de l'esport, en el qual també sovint es confonen les professions amb les titulacions i amb els llocs de treball.

En desplegament del Reial decret 1128/2003, del 5 de setembre, pel qual es crea el Catàleg nacional de qualificacions professionals, modificat pel Reial decret 1416/2005, del 25 de novembre, s'estableixen les qualificacions professionals de la família professional d'activitats físiques i esportives. Aquestes qualificacions han d'ésser el referent per a l'elaboració dels nous títols de formació professional —en desplegament de l'article 39 de la Llei orgànica 2/2006, del 3 de maig, d'educació— i de les titulacions corresponents als ensenyaments esportius, d'acord amb el que estableix l'article 64 de la mateixa Llei orgànica 2/2006.

Aquesta llei parteix d'una situació preocupant pel que fa a l'exercici de les professions de l'esport a Catalunya, ja que hi ha persones que, sense un mínim de coneixements i sense titulació de cap mena, presten serveis professionals amb risc per a la salut i la seguretat d'altres persones. Això explica clarament que el Parlament ordenés al Govern d'elaborar una llei de regulació de l'activitat professional de l'esport, com també va quedar manifestat en la Llei orgànica 7/2006, del 21 de novembre, de protecció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'esport. Cal donar resposta a una necessitat social de manera que, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, les diverses activitats professionals en l'esport a Catalunya siguin exercides per persones amb una mínima formació en el camp respectiu. Per descomptat, també la qualitat del sistema esportiu català depèn en bona mesura d'aquest procés d'incorporació progressiva de professionals degudament qualificats.

El text articulat regula els aspectes bàsics de l'exercici d'algunes —no de totes— de les professions pròpies de l'àmbit de l'esport, determina les competències necessàries per a exercir-les; estableix expressament quines són aquestes professions i la forma d'acreditació d'aquestes competències, i concreta les titulacions necessàries.

Aquesta llei, per descomptat, només és aplicable a l'exercici professional en l'àmbit territorial de Catalunya, encara que no tot l'exercici professional a Catalunya hi queda subjecte. No sembla raonable que l'exercici de la professió dels entrenadors professionals d'equips esportius o d'esportistes que no pertanyen a Catalunya però que hi disputen competicions estatals i internacionals s'hagi de sotmetre als preceptes d'aquesta llei.

La regulació que conté la Llei concep l'esport en un sentit molt ampli i aborda el fenomen esportiu en totes les seves manifestacions. El sistema esportiu a Catalunya es compon de subsistemes de característiques molt heterogènies. Per això, aquesta

Llei no se circumscriu només als àmbits de l'espectacle, de l'alta competició o de la competició federada, sinó que intenta abraçar les diverses dimensions de l'esport. La pràctica esportiva també respon a la demanda d'un sector important de la població de Catalunya que hi veu un instrument per al lleure, per a la recreació o per a l'adopció d'un estil de vida sana. Aquestes altres dimensions de l'esport també originen un nombre considerable de professions, i aquesta llei també ho reflecteix. Així, les professions que s'hi regulen abracen els àmbits educatiu, recreatiu, competitiu i de la gestió esportiva, a cadascun dels quals s'ha reconegut una professió.

La Llei aborda la professió pròpia de l'ensenyament de l'educació física en tots els cicles, les etapes, els graus, els cursos i els nivells en què s'organitza el sistema educatiu. En aquest àmbit, la Llei reconeix i regula la professió de professor o professora d'educació física, la qual compta amb una gran tradició però, no obstant això, fins avui no ha tingut el reconeixement adequat. I tot això en el marc de la legislació bàsica dictada per l'Estat amb aquesta finalitat.

L'àmbit de l'esport de competició és un altre dels sectors bàsics de demanda de professionals. El concepte d'esport de competició inclou realitats molt diferents i la Llei és sensible a aquesta pluralitat. La competició professional i la competició d'alt nivell requereixen professionals d'alta especialització en els aspectes tècnics i esportius. La competició esportiva de nivell mitjà o bàsic, que constitueix l'activitat majoritària dels esportistes amb llicència, també requereix professionals, encara que sigui amb una qualificació menor. En aquest àmbit de la competició esportiva, la Llei reconeix la professió dels entrenadors professionals de l'esport corresponent. Aquesta professió permet planificar i dirigir l'entrenament i la direcció d'esportistes i d'equips amb vista a la competició. Les titulacions requerides per a exercir la professió d'entrenador o entrenadora professional són diferents d'acord amb l'àmbit material d'actuació.

L'àmbit de l'esport practicat amb finalitats recreatives, estètiques, turístiques, de salut i altres finalitats anàlogues ofereix un camp d'actuació professional extraordinari. Hi ha diversos factors que constitueixen causes de la proliferació de professionals en aquest sector. La difusió de l'esport per a tothom i la incorporació de nombrosos col·lectius a la pràctica de l'activitat física, com també l'interès cada cop més gran dels antics esportistes a reprendre la pràctica esportiva en l'edat adulta, en són algunes de les causes. Així mateix, l'augment progressiu de l'interès per la pràctica dels esports d'aventura, de risc o en el medi natural, i el mateix fenomen de la revaloració del propi cos per motius estètics o de salut, han alimentat una variada oferta de professionals que requereix una regulació urgent. Per això, la Llei reconeix i regula la professió dels animadors o monitors esportius, que també compta amb una gran tradició en el món de l'esport. Les titulacions requerides per a exercir aquesta professió també són diferents d'acord amb els diversos àmbits materials d'actuació que concreta la Llei.

Finalment, en l'àmbit de la gestió també hi ha nombrosos professionals. La Llei ha optat per reconèixer la professió dels directors esportius, que permet exercir el conjunt d'activitats professionals relacionades amb la direcció, la gestió, la programació, la planificació, la coordinació, el control i la supervisió de les activitats esportives aplicant els coneixements i les tècniques propis de les ciències de l'esport. Igual com passa amb altres professions de l'esport, en la direcció esportiva hi ha una tipologia d'àmbits materials que requereixen una titulació específica.

La Llei no pretén abordar totes les professions relacionades amb l'esport, sinó tan sols algunes professions de l'esport. Habitualment es confonen les nombroses professions relacionades amb l'esport amb les professions pròpies de l'esport, que són les que ha d'abordar aquesta llei. La Llei tampoc no articula la regulació de totes les professions específiques de l'esport. S'ha optat per deixar sense regulació unes determinades professions pròpies de l'esport. Així, resten fora d'aquesta regulació

les activitats tecnicoesportives del voluntariat esportiu, és a dir, les que no tenen un caràcter professional. És cert que el voluntariat esportiu té un paper transcendental en el camp de l'esport a Catalunya, especialment per mitjà dels entrenadors i els monitors, però les persones que exerceixen una activitat esportiva d'una manera altruïsta i desinteressada, sense remuneració, amb les úniques compensacions de les despeses derivades de l'activitat, no poden ésser incloses en l'àmbit d'aplicació d'una llei que regula l'exercici professional. Per això, en la mesura que la Llei regula les professions de l'esport, sembla raonable que siguin altres instàncies les que condicionin les activitats de voluntariat a l'obtenció de titulacions determinades.

Una de les grans dificultats que s'han hagut d'afrontar en aquesta primera llei que regula l'exercici de professions de l'esport a Catalunya és l'ús de denominacions de professions amb diferents accepcions o que fan referència a àmbits diferents. Aquest és, en tot cas, un problema inevitable, qualsevol que sigui la denominació que es triï; el vast camp de les activitats professionals en l'esport és ple d'unes mateixes denominacions amb significacions molt diferents.

La Llei aborda una qüestió tan delicada fins avui en el camp de les professions relacionades amb l'educació física com és la col·legiació. Segons el Tribunal Constitucional, l'exigència d'adscripció forçosa significa, d'una banda, una limitació del principi general de llibertat i, més concretament, del lliure exercici de la professió.

Tenint en compte la transcendència que l'exercici de les professions regulades per aquesta llei té en la salut de les persones i les repercussions negatives que pot tenir un exercici no adequat de les professions que s'hi regulen, com ha posat de manifest el Tribunal Constitucional en la Sentència 194/1998, es considera del tot necessari crear el Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya i establir l'obligatorietat d'inscriure-s'hi per a exercir la professió, llevat dels casos de col·legiació obligatòria que també regula aquesta llei. El dit registre, igual que la resta de registres per a l'exercici de diverses activitats professionals, és una eina necessària per al seguiment, la valoració de competències, l'assignació d'àmbits de treball, el control adequat de l'exercici dels professionals i l'assignació de les professions als vuit nivells del Marc Europeu de Qualificacions, ja que aquests professionals tenen també com a destinatari principal de llurs serveis tot un col·lectiu de persones mereixedores d'una protecció especial, com són els infants, la gent gran i les persones amb problemes de salut.

Els col·legis professionals d'adscripció obligatòria que representin professionals vinculats amb alguna de les professions de l'esport regulades per aquesta llei han de facilitar al Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya la llista de les persones col·legiades que exerceixen alguna de les professions regulades per aquesta llei.

Seguint el model d'altres disposicions legals, aquesta llei incorpora un catàleg de principis i deures d'actuació per a exercir les professions objecte de regulació. Una llei que regula unes professions determinades s'ha de cenyir a articular les disposicions que els siguin pròpies i específiques; pel que fa a tota la resta, l'exercici de les professions resta sotmès al marc comú de l'exercici professional.

La Llei presta una atenció especial a l'evolució de les activitats professionals, que ha donat lloc a la substitució de l'actuació aïllada dels professionals de l'esport pel treball en equip. Això té l'origen en la complexitat creixent de les activitats professionals i dels avantatges que deriven de l'especialització i la divisió del treball. Així, l'àmbit dels serveis professionals, que inclou les professions de l'àmbit de l'esport, es tendeix a organitzar en societats. Per això, la Llei fa una remissió normativa a la legislació general sobre societats professionals.

La Llei conté una referència especial a la responsabilitat civil. D'acord amb aquesta, els professionals objecte d'aquesta regulació resten obligats a contractar la pertinent

assegurança de responsabilitat civil professional, que cobreixi la indemnització pels danys que es puguin causar a tercers en la prestació dels serveis professionals.

Nombrosos col·lectius relacionats amb les titulacions específiques de l'esport denuncien des de fa molts anys l'intrusisme que es practica en el mercat laboral de l'esport. L'intrusisme pròpiament dit consisteix en l'exercici dels actes propis d'una professió sense tenir-ne la titulació, i aquest fet és penalitzat pel Codi penal. Però és evident que perquè es pugui parlar de comissió d'un delictes per actes d'una professió sense tenir la titulació per a exercir-la cal, un cop aprovat el nou Estatut d'autonomia de Catalunya, una llei que defineixi la professió i que en sotmeti l'exercici a una titulació determinada. El delictes d'intrusisme no es comet respecte als actes propis d'una titulació. Per això, si no estan regulades les professions, o si no estan determinades les titulacions necessàries per a exercir-les, és molt difícil imputar la comissió del delictes d'intrusisme a persones determinades. Perquè la protecció penal sigui eficaç cal que hi hagi una normativa que determini les titulacions i «els actes propis d'una professió», és a dir, les atribucions pròpies d'uns professionals concrets. I és en aquest sentit que aquesta llei és fonamental.

L'Institut Català de les Qualificacions Professionals (ICQP) a Catalunya i, com a referent estatal, l'Institut Nacional de les Qualificacions (Incu) detecten i determinen les competències assignades a una qualificació professional en el marc de la legislació estatal sobre qualificacions i formació professional. La definició d'aquestes competències ha de facilitar la detecció de l'intrusisme i de les actuacions professionals irregulars, amb la finalitat de garantir un exercici professional millor en l'àmbit de l'esport.

Aquesta llei s'adapta també a les disposicions de l'article 11 de la Llei 7/2006, del 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, en relació amb l'intrusisme i les actuacions professionals irregulars, amb la finalitat de garantir un exercici professional òptim en l'àmbit de l'esport.

És evident que la Llei es limita a regular els aspectes bàsics de l'exercici de les professions de l'esport, estableix d'una manera expressa quines són aquestes professions, determina les titulacions necessàries per a exercir-les i atribueix a cada professió el seu propi àmbit funcional general. Per tot això, les professions que s'hi regulen queden sotmeses, en tot el que no s'hi estableix, al marc normatiu comú a tota activitat professional que aprovin les institucions competents en la matèria.

Article 1

Objecte i àmbit d'aplicació

1. L'objecte d'aquesta llei és regular els aspectes essencials de l'exercici de determinades professions de l'esport, reconèixer expressament quines són aquestes professions, assignar-hi les competències associades, especificar les titulacions o les acreditacions, determinar les titulacions necessàries per a exercir-les i atribuir a cada professió l'àmbit funcional específic que li correspon.

2. La Llei és aplicable a l'exercici professional en l'àmbit territorial de Catalunya.

3. La Llei regula l'exercici professional per compte propi i per compte d'altri i és igualment aplicable tant si la professió s'exerceix en el sector públic com en el sector privat.

4. És exercici professional, a l'efecte d'aquesta llei, la prestació remunerada dels serveis propis de les professions de l'esport. En queden excloses les activitats exercides en el marc de les relacions de voluntariat, d'amistat, familiars i les que siguin anàlogues, i també les activitats per la pràctica de les quals només es percep la compensació de les despeses que en deriven, sens perjudici que aquestes activitats puguin tenir un règim jurídic específic i diferenciat del que estableix aquesta llei.

5. Resten fora de l'àmbit d'aquesta llei les professions relacionades amb les activitats del busseig professional, les nauticoesportives, les de salvament i socorrisme

i les activitats esportives que es basen en la conducció d'aparells o de vehicles de motor, amb l'excepció dels monitors esportius professionals i dels entrenadors professionals dels esports corresponents. També en resten fora les professions exercides pels àrbitres i els jutges esportius.

6. A l'efecte d'aquesta llei, el terme esport comprèn totes les manifestacions físiques i esportives que estableix la Llei de l'esport, i no es limita a les modalitats, les disciplines o les especialitats reconegudes oficialment. En virtut d'això, el terme esport inclou totes les activitats físiques i esportives exercides en l'esport federat, l'esport escolar, l'esport universitari o en tota estructura o organització que promogui, organitzi o difongui aquest tipus d'activitats, amb independència de la finalitat a què l'activitat estigui destinada, ja sigui de competició, iniciació, aprenentatge, tecnificació, salut, turisme, recreació, lleure o amb finalitats anàlogues.

7. Tots els professionals en actiu que exerceixin tasques regulades per aquesta llei han de tenir competències d'assistència sanitària immediata, referides a la reanimació cardiopulmonar. En el cas que la titulació d'accés a la professió no permeti acreditar aquesta competència, l'acreditació s'ha d'assolir en centres autoritzats per la Generalitat.

Article 2

Professions pròpies de l'esport i àmbit funcional general

1. S'entén per professió de l'esport, a l'efecte d'aquesta llei, la professió que s'exerceix específicament en els diversos àmbits esportius, mitjançant l'aplicació de coneixements i tècniques propis de les ciències de l'esport.

2. Aquesta llei reconeix i regula les professions següents com a pròpies de l'àmbit de l'esport:

- a) Professors d'educació física.
- b) Animadors o monitors esportius professionals.
- c) Entrenadors professionals (referits a un esport específic).
- d) Directors esportius.

3. Les llistes d'actuacions professionals de les professions que regula aquesta llei tenen l'objecte d'establir un àmbit funcional general per a cada professió i, en conseqüència, tenen un caràcter enunciatiu i no limitat.

4. Els professionals que exerceixen les professions objecte de regulació per aquesta llei, al marge de la llista d'actuacions professionals que s'hi vinculen, tenen els drets, les facultats i les prerrogatives reconeguts per la normativa vigent, especialment pel que fa als àmbits laboral i social.

5. Les actuacions professionals que, d'acord amb aquesta llei, es vinculen a unes professions determinades mitjançant la possessió de les titulacions pertinents no constitueixen cap limitació per a l'exercici de la resta de professions que aquestes titulacions permeten.

6. El departament competent en matèria d'esport ha de fomentar les mesures d'acció positiva d'informació, orientació, motivació, assessorament o altres procediments que facilitin i fomentin la presència de dones en les professions pròpies de l'àmbit de l'esport regulades per aquesta llei.

Article 3

Els professors d'educació física

1. La professió de professor o professora d'educació física permet impartir, en els nivells d'ensenyament corresponents, la matèria d'educació física a l'alumnat i fer totes les funcions instrumentals o derivades, com ara planificar, programar, coordinar, dirigir, tutorar i avaluar l'activitat docent en el marc de la legislació bàsica dictada per l'Estat amb aquesta finalitat i per la normativa de la Generalitat de desplegament de les competències que li són pròpies. Així mateix, l'exercici de la professió permet impulsar, planificar, programar, coordinar, dirigir i avaluar les activitats de l'esport escolar que es programin i s'exerceixin en els centres educatius fora de l'horari escolar.

2. Per a exercir com a professor o professora d'educació física en el marc del sistema educatiu s'ha d'acreditar la titulació exigida per la legislació corresponent. L'administració educativa pot valorar la formació universitària específica en educació física, per a l'ensenyament primari, i la formació universitària en ciències de l'activitat física i l'esport, per a l'ensenyament secundari obligatori, el batxillerat i la formació professional.

3. Les disposicions d'aquest article són aplicables als centres, públics i privats, que imparteixen educació física en l'àmbit territorial de Catalunya.

4. El requisit de titulació a què fa referència l'apartat 2 s'entén sens perjudici del títol professional d'especialització didàctica o de qualsevol altre títol de postgrau o títols anàlegs que la legislació educativa vigent pugui exigir en cada moment i per a cada nivell educatiu.

Article 4

Els animadors o monitors esportius professionals

1. La professió d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional d'un esport determinat permet fer funcions d'instrucció esportiva, formació, animació, condicionament físic, millora de la condició física, control i altres funcions anàlogues respecte a les persones que aprenen i practiquen aquest esport, si aquesta pràctica no va enfocada a la competició esportiva.

2. Per a exercir la professió d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional en gimnasos, sales de condicionament físic i centres esportius anàlegs, de titularitat pública o privada, es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent.

b) El títol de tècnic o tècnica superior en animació d'activitats físiques i esportives.

3. Per a exercir la professió d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional en centres que organitzen activitats físiques i esportives en llocs o espais que impliquen un risc intrínsec —activitats aquàtiques, activitats a la neu i en altres àmbits del medi natural— es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent, amb formació o experiència en les activitats esportives en el medi natural.

b) El títol de tècnic o tècnica superior en animació d'activitats físiques i esportives, amb formació o l'experiència adequades a les activitats de què es tracti.

c) El títol de tècnic o tècnica en conducció d'activitats físiques i esportives en el medi natural, amb formació o experiència en les activitats de què es tracti.

4. Per a exercir la professió d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional en activitats físiques i esportives amb persones que requereixen una atenció especial —esportistes en edat escolar, persones de més de seixanta-cinc anys, persones amb alguna discapacitat física o psíquica, persones amb problemes de salut i similars— es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent.

b) El títol de mestre o mestra de primària, amb l'especialitat en educació física o el títol de grau corresponent si l'activitat s'exerceix amb infants en el marc de les activitats d'esport escolar.

c) El títol de tècnic o tècnica superior en animació d'activitats físiques i esportives, amb formació o experiència adequades a les activitats de què es tracti.

5. Per a exercir la professió d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional en activitats físiques i esportives amb animals es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent, amb formació o experiència adequades a les activitats de què es tracti.

b) El títol de tècnic o tècnica en conducció d'activitats físiques i esportives en el medi natural, amb formació o experiència adequades a les activitats de què es tracti.

6. En el cas que l'activitat professional d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional s'exerceixi en una escola d'esport amb diverses modalitats esportives, es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent.

b) El títol de mestre o mestra de primària, amb l'especialitat en educació física o el títol de grau corresponent, amb formació o experiència adequades a les activitats de què es tracti.

c) El títol de tècnic o tècnica superior en animació d'activitats físiques i esportives.

7. Si l'activitat professional d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional s'exerceix per al condicionament físic de persones particulars, es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent.

b) El títol de tècnic o tècnica superior en animació d'activitats físiques i esportives, amb formació o experiència adequades a les activitats de què es tracti.

8. Per a exercir l'activitat professional d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional, tret dels casos regulats pels apartats 1 al 7, cal la llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent.

9. La professió d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional, en qualsevol de les diverses tipologies d'activitats regulades per aquest article, si fan referència a un esport o a una modalitat esportiva reconeguts per la Secretaria General de l'Esport, també pot ésser exercida per les persones que tenen el títol corresponent de tècnic o tècnica esportiu de grau mitjà o de grau superior de l'esport o la disciplina esportiva, tant si aquests han estat totalment integrats en el sistema educatiu com si estan en període transitori.

10. La prestació dels serveis propis d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional requereix la presència física del professional o la professional en l'exercici de les activitats esportives.

Article 5

Els entrenadors professionals

1. La professió d'entrenador o entrenadora professional d'un esport determinat permet fer l'entrenament, la selecció, l'assessorament, la planificació, la programació, la direcció, el control, l'avaluació i el seguiment d'esportistes i d'equips, i funcions anàlogues, amb vista a la competició.

2. Per a exercir la professió d'entrenador o entrenadora professional d'esportistes i d'equips durant llur participació en competicions de nivell bàsic i mitjà es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent, amb formació o experiència en l'esport de què es tracti.

b) El títol de tècnic o tècnica esportiu superior de l'esport de què es tracti.

c) El títol de tècnic o tècnica esportiu de grau mitjà de l'esport de què es tracti.

3. Per a exercir la professió d'entrenador o entrenadora professional d'esportistes i d'equips en competicions d'alt nivell es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent, amb formació o experiència en l'esport de què es tracti.

b) El títol de tècnic o tècnica esportiu superior de l'esport de què es tracti, tant si l'esport o la disciplina esportiva s'integren totalment en el sistema educatiu com si està en període transitori.

4. A l'efecte d'aquesta llei, es considera que les persones que ajuden l'entrenador o entrenadora professional a conduir o controlar els entrenaments, a recuperar la

condició física dels esportistes lesionats, a aplicar tests de valoració, a donar instruccions als esportistes, i en actuacions anàlogues, també exerceixen la professió d'entrenador o entrenadora professional i, en conseqüència, han de complir els requisits de titulació establerts per aquest article.

5. Les titulacions acadèmiques requerides per aquest article només són exigibles si els entrenadors exerceixen la professió en entitats esportives que tenen el domicili a Catalunya. Les titulacions esmentades no són exigibles als tècnics de grau mitjà o superior d'entitats esportives o d'esportistes d'altres àmbits territorials que competeixen a Catalunya amb motiu de competicions esportives estatals o internacionals.

Article 6

Els directors esportius

1. La professió de director o directora esportiu permet exercir el conjunt d'activitats professionals relacionades amb la promoció, la direcció, la gestió, la programació, la planificació, la coordinació, el control i la supervisió, i funcions anàlogues, en centres, serveis i establiments esportius, tant de titularitat pública com privada, aplicant els coneixements i les tècniques propis de les ciències de l'esport. Aquesta activitat, que també pot incorporar en alguns casos funcions instrumentals de gestió, no requereix la presència física del director o directora esportiu en l'exercici de les activitats esportives.

2. Si l'activitat professional de director o directora esportiu s'exerceix en un centre poliesportiu, es requereix alguna de les titulacions següents:

a) Llicenciat o llicenciada en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent.

b) Tècnic o tècnica superior en animació d'activitats físiques i esportives.

3. Si l'activitat professional de director o directora esportiu s'exerceix en un centre d'alt rendiment, es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent.

b) El títol de tècnic o tècnica esportiu superior de la modalitat, la disciplina o l'especialitat corresponent al centre d'alt rendiment.

4. Si l'activitat professional de director o directora esportiu s'exerceix en una federació esportiva, una escola o un centre esportiu d'un únic esport, es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent, amb formació o experiència en l'esport de què es tracti.

b) El títol de tècnic o tècnica esportiu superior de l'esport de què es tracti.

5. Si l'activitat professional de director o directora esportiu s'exerceix en una escola esportiva o un centre esportiu de diversos esports, es requereix la llicenciatura de ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent.

6. Si l'activitat professional de director o directora esportiu s'exerceix en una escola esportiva o un centre esportiu de diversos esports, però la direcció esportiva se circumscriu només a un d'aquests esports, es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent, amb formació o experiència en l'esport de què es tracti.

b) El títol de tècnic o tècnica esportiu superior de l'esport de què es tracti.

7. Si l'activitat professional de director o directora esportiu s'exerceix en centres que organitzen activitats físiques i esportives per a persones que requereixen una atenció especial —esportistes en edat escolar, persones de més de seixanta-cinc anys, persones amb alguna discapacitat física o psíquica, persones amb problemes de salut i similars—, es requereix alguna de les titulacions següents:

a) La llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent, amb formació o experiència en l'activitat de què es tracti.

b) El títol de tècnic o tècnica superior en animació d'activitats físiques i esportives, amb formació o experiència en l'activitat de què es tracti.

8. Si la direcció esportiva es projecta sobre activitats físiques i esportives corresponents a un esport, també poden exercir la professió les persones que tenen el títol de tècnic o tècnica esportiu superior de l'esport de què es tracti.

9. Si l'activitat professional de director o directora esportiu s'exerceix en activitats físiques i esportives que es desenvolupen en llocs o espais que impliquen un risc intrínsec —activitats aquàtiques, a la neu, de muntanya i en altres àmbits del medi natural—, es requereix la llicenciatura en ciències de l'activitat física i de l'esport o el títol de grau corresponent, amb formació o experiència en les activitats de què es tracti.

10. Si la direcció esportiva es projecta sobre activitats físiques i esportives corresponents a un esport també poden exercir la professió de director o directora esportiu les persones que tenen el títol de tècnic o tècnica esportiu superior de l'esport de què es tracti.

Article 7

Reserva de denominacions

1. Les denominacions de les professions especificades pels articles 3 al 6 es poden emprar només si l'exercici professional s'ajusta al que estableixen aquesta llei i la resta de normes aplicables.

2. No és permès d'emprar altres denominacions que, pel significat o la similitud, puguin induir a confusió.

3. Les denominacions d'animador o animadora o monitor o monitora esportiu i d'entrenador o entrenadora es poden emprar en cadascun dels esports específics si l'activitat s'exerceix en règim de voluntariat en el marc de l'esport federat.

4. La denominació d'entrenador o entrenadora professional s'entén sens perjudici de la denominació que puguin emprar les organitzacions esportives de classificació dels diferents nivells de formació i titulació.

Article 8

Inscripció en el Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya i col·legiació professional

1. Poden exercir les professions de l'esport regulades per aquesta llei les persones que, a més de complir els requisits generals que s'hi estableixen, estiguin inscrites en el Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya o, si escau, que siguin membres del col·legi professional que els pertoca. El requisit de col·legiació només és exigible si existeix el col·legi professional corresponent.

2. El Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya depèn del departament competent en matèria d'esport.

3. S'han de fixar per reglament l'estructura, les funcions i el règim de publicitat i funcionament del Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya. Aquesta reglamentació ha d'incloure la possibilitat que el departament competent en matèria d'esport pugui delegar la funció pública de gestió del Registre a una corporació de dret públic, a una associació professional o a qualsevol altra entitat que pugui rebre la delegació de funcions públiques de caràcter administratiu.

4. Totes les persones que, per a l'exercici de la professió, acreditin els títols de llicenciatura o de grau especificats per aquesta llei, o les altres titulacions que s'hagin de col·legiar obligatòriament d'acord amb la legislació vigent, s'han d'inscriure obligatòriament en el col·legi professional que els pertoca. En tots aquests casos, el col·legi ha de facilitar, amb finalitats informatives i estadístiques, al Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya la llista dels membres col·legials.

5. Els requisits d'inscripció en el Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya i, si escau, de col·legiació no es poden exigir als professionals vinculats amb l'Administració pública mitjançant una relació de serveis regulada pel dret administratiu o laboral. No obstant això, aquests professionals s'han d'inscriure en el dit Registre o, si escau, s'han de col·legiar per a l'exercici privat de la professió.

Article 9

Principis i deures en l'exercici professional

1. En l'exercici de les professions de l'esport objecte d'aquesta llei, els professionals estan obligats a:

a) Prestar uns serveis adequats a les condicions i les necessitats personals de les persones destinatàries, d'acord amb l'estat dels coneixements científics de cada moment i amb els graus de qualitat i seguretat establerts per la normativa vigent.

b) Vetllar per la salut de les persones destinatàries de llurs serveis i col·laborar activament en l'eradicació de les pràctiques atemptatòries a la salut dels esportistes.

c) Difondre, si escau, els valors de joc net que han de regir en l'esport de competició.

d) Col·laborar activament en la realització de qualsevol control de dopatge i en el compliment de tota altra obligació establerta per la legislació antidopatge.

e) Exercir l'actuació professional amb un compliment escrupolós de les obligacions deontològiques.

f) Respectar la personalitat, la dignitat i la intimitat de les persones destinatàries de llurs serveis.

g) Oferir una informació suficient i comprensible de les activitats físiques i esportives als esportistes que dirigeixen.

h) Identificar-se davant els destinataris dels serveis com a professionals titulats.

i) Exercir la praxi professional sota el principi que l'esport pot contribuir al desenvolupament complet i harmònic de l'ésser humà, en possibilita la formació integral i afavoreix la consecució de més qualitat de vida i benestar social.

j) Promoure les condicions que afavoreixen la igualtat efectiva de les dones en l'esport i llur incorporació a la pràctica esportiva a tots els nivells, i evitar tot acte de discriminació de qualsevol naturalesa.

k) Projectar l'activitat esportiva com a opció del temps lliure i com a hàbit de salut.

l) Procurar una actualització i un perfeccionament constants de llurs coneixements.

m) Col·laborar activament a promoure el degut control mèdic dels esportistes per mitjà dels professionals de la sanitat.

n) Col·laborar activament amb tots els altres professionals que puguin ajudar els esportistes a millorar-ne el rendiment o la salut.

o) Exercir l'actuació professional fomentant una pràctica esportiva exempta de tota mena de violència, racisme o xenofòbia.

p) Promoure l'aprofitament del medi natural per a exercir les activitats esportives i garantir que aquest aprofitament sigui sostenible i respectuós amb el medi natural.

q) Exercir l'actuació professional protegint els esportistes, especialment els menors d'edat, de tota explotació abusiva. No promoure el consum de productes esportius en l'elaboració dels quals se sàpiga, d'una manera contrastada, que intervé mà d'obra infantil.

r) Rebutjar sempre les retribucions o gratificacions de tercers que puguin condicionar negativament els resultats de llurs equips i esportistes en les competicions.

s) Abstenir-se de fer declaracions públiques que provoquin perjudici o descrèdit a les professions o els professionals objecte de regulació d'aquesta llei.

t) Fer servir productes esportius —calçat, roba, material i equipaments— en el procés de fabricació dels quals no s'atempti contra el medi natural. Si en l'exercici professional hi intervenen animals, se n'ha de garantir el bon tracte i la cura.

2. L'incompliment dels principis i els deures a què fa referència l'apartat 1 dona lloc a l'exigència de responsabilitats disciplinàries per les administracions públiques competents en la matèria i, si escau, pels col·legis professionals.

Article 10

Exercici de les professions per mitjà de societats professionals

1. L'exercici de les professions regulades per aquesta llei es pot fer per mitjà de societats professionals, llevat dels casos d'accés a l'ocupació pública o dels que no siguin admesos per la legislació en matèria educativa o per la legislació de societats professionals.

2. L'exercici professional per mitjà de les societats professionals, en els casos en què sigui admès, s'ha de fer d'acord amb qualsevol de les formes societàries establertes per llei i ha de complir els requisits de la legislació reguladora de les societats professionals.

Article 11

Assegurança de responsabilitat civil

1. L'exercici de les professions regulades per aquesta llei requereix la contractació prèvia d'una assegurança de responsabilitat civil que cobreixi la indemnització pels danys que es puguin causar a tercers en la prestació dels serveis professionals, d'acord amb el que estableix l'article 9 de la Llei 7/2006, del 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals. S'han d'establir per reglament els continguts mínims de les pòlisses de responsabilitat civil.

2. Els col·legis professionals han d'adoptar les mesures necessàries per a garantir que tots els col·legiats compleixen l'obligació legal de contractar una assegurança de responsabilitat civil.

3. L'incompliment de l'obligació de contractar una assegurança de responsabilitat civil es considera una infracció administrativa greu de la Llei de l'esport, aprovada pel Decret legislatiu 1/2000, del 31 de juliol, sens perjudici de les altres responsabilitats que siguin exigibles d'acord amb la legislació vigent.

Article 12

Altres requisits

1. Els requisits de titulacions per a l'exercici de les professions de l'esport que regula aquesta llei s'entenen sens perjudici de qualsevol altra llicència, autorització o títol exigible d'acord amb la legislació vigent.

2. En el cas que l'activitat professional de l'esport s'exerceixi al marge de l'organització federativa corresponent, no és exigible cap llicència federativa.

Article 13

Exercici de les professions sense l'empara de la llei

1. Són constitutives de la infracció tipificada per l'article 74.d de la Llei de l'esport, sens perjudici de les responsabilitats penals que hi escaiguin d'acord amb la legislació vigent, les activitats següents:

- a) Exercir les professions regulades per aquesta llei sense la titulació exigida.
- b) No inscriure's en el registre pertinent.
- c) No col·legiar-se en el cas que la col·legiació sigui obligatòria.
- d) No contractar l'assegurança preceptiva.

2. Les conductes que consisteixen a fer publicitat o a fer ofertes professionals, per qualsevol tipus de mitjà, de les activitats esportives incloses en aquesta llei per persones que no en compleixen els preceptes constitueixen la mateixa infracció a què fa referència l'apartat 1. És objecte de sanció, d'acord amb el que tipifica l'article 77.3 de la Llei de l'esport, la utilització de les denominacions reservades a les professions que contravenen a les prescripcions d'aquesta llei.

3. L'incompliment de les disposicions d'aquesta llei per empreses o persones, físiques o jurídiques, que ofereixen les activitats inherents a les professions que s'hi regulen dona lloc a l'exigència de les responsabilitats a què fan referència els apartats 1 i 2.

Article 14

Marc normatiu comú

Les professions regulades per aquesta llei resten subjectes, en allò que no s'hi estableix, al marc normatiu comú sobre l'exercici de professions que aprovi l'administració competent en la matèria.

Article 15

Reconeixement de titulacions obtingudes en altres estats

1. El reconeixement per a l'exercici professional de les titulacions obtingudes en estats membres de la Unió Europea o en estats en què siguin aplicables la lliure circulació de treballadors, la llibertat d'establiment i la lliure prestació de serveis dels professionals queda sotmès a les normes reguladores d'aquest reconeixement.

2. El reconeixement per a l'exercici professional de les titulacions obtingudes en els estats que no queden inclosos en l'apartat 1 es determina d'acord amb les lleis i els convenis que siguin aplicables en cada cas.

Article 16

Comissió assessora de les professions de l'esport

1. En el marc de la Secretaria General de l'Esport s'ha de crear una comissió assessora de les professions de l'esport, amb les finalitats bàsiques següents:

- a) Avaluar periòdicament l'evolució de les professions en l'àmbit de l'esport.
- b) Fer propostes als organismes competents en aquesta matèria sobre les necessitats formatives dels diversos sectors professionals de l'esport.
- c) Analitzar l'evolució del fenomen esportiu com a generador de noves professions per a fer propostes sobre la necessària regulació d'aquestes.
- d) Fer propostes als organismes competents en aquesta matèria sobre les necessitats formatives dels diversos sectors professionals de l'esport i sobre la modificació dels ensenyaments perquè incorporin els valors de la coeducació, la perspectiva de gènere i el reconeixement de les aportacions de les dones en les diverses àrees de coneixement.
- e) Altres finalitats que la Secretaria General de l'Esport li encomani referents al mercat de treball de l'esport i de les professions que li són pròpies.

2. La comissió assessora de les professions de l'esport ha d'ésser integrada, com a mínim, per diversos representants dels departaments de la Generalitat que tinguin encomanades les competències en matèria d'esport, educació, treball, salut, igualtat d'oportunitats i promoció de les dones. També hi han d'ésser representats els col·lectius de professionals de l'esport mitjançant les estructures organitzatives que els siguin pròpies i altres agents socials representatius de l'esport a Catalunya.

3. Amb l'objectiu d'aconseguir la paritat de gènere, la comissió assessora ha de tendir a assolir una participació mínima del cinquanta per cent de dones.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera

Desplegament de l'article 62.3 de la Llei de l'esport

El Govern, a proposta del departament competent en matèria d'esport, ha d'aprovar, en el termini de dos anys d'ençà de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el decret de desplegament de les disposicions de l'article 62.3 de la Llei de l'esport.

Segona

Habilitació dels títols obtinguts abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei

1. Resten habilitades per a l'exercici de les professions regulades per aquesta llei, en les mateixes condicions que les establertes per a cadascuna de les situacions, totes les persones que, abans que hagi entrat en vigor, hagin obtingut altres títols

homologats o equivalents, per disposició normativa general o com a conseqüència d'un expedient individual.

2. Resten habilitades les persones que, abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei, hagin obtingut la llicenciatura o la diplomatura en educació física, d'acord amb l'equivalència de títols vigent.

Tercera

Promoció de la formació dels tècnics esportius

La Secretaria General de l'Esport i la Unió de Federacions Esportives de Catalunya han de promoure conjuntament programes de formació, presencial i semipresencial, per a garantir l'adequació de totes les formacions dels tècnics esportius a les necessitats pròpies de l'esport i de tots els esports vinculats a les federacions esportives de Catalunya, i garantir-ne la implantació en tot el seu territori.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Exercici professional sense la titulació requerida per llei

Els requisits de titulació que estableix aquesta llei no afecten la situació ni els drets de les persones que, quan entri en vigor, acreditin d'una manera fefaent i en les condicions que s'estableixin per reglament, que exerceixen o exercien les activitats professionals que s'hi regulen. Aquestes persones s'han d'inscriure en el Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya creat amb aquesta finalitat.

Segona

Implantació progressiva de les titulacions per a la professió d'entrenador o entrenadora professional

Els requisits de titulació que estableix aquesta llei per a la professió d'entrenador o entrenadora professional d'una modalitat, una disciplina o una especialitat esportiva han d'ésser exigibles a mesura que s'implantin les titulacions de tècnic o tècnica esportiu i tècnic o tècnica esportiu superior en els esports corresponents.

Tercera

Habilitació per a l'exercici dels animadors o monitors esportius professionals i dels entrenadors professionals

1. Per a l'exercici de les professions de animador o animadora o monitor o monitora esportiu professional i d'entrenador o entrenadora professional en què el Govern, a proposta dels agents esportius i socials interessats, verifiqui una manca real de professionals titulats per a atendre la demanda existent, o en el cas que es constati l'existència de nous àmbits de treball amb una manca de formació específica, cal habilitar les persones que tinguin un certificat de professionalitat, segons el que determini l'Institut Català de les Qualificacions Professionals o qualsevol altre organisme competent en aquesta matèria, o que acreditin, mitjançant els mecanismes establerts legalment, que tenen les competències professionals per a l'exercici de les funcions pròpies de les dites professions. En cadascun d'aquests casos es considera que té la competència professional suficient tothom qui tingui el certificat corresponent al primer nivell del grau mitjà dels ensenyaments esportius en relació amb l'esport o la modalitat esportiva a què es refereixi l'habilitació.

2. A l'efecte del que disposa l'article 4.3, específicament per a les activitats esportives de marxa a cavall, resten habilitades per a exercir les funcions pròpies dels animadors o monitors esportius professionals en aquest tipus d'activitats les persones que acreditin la formació d'acompanyant de turisme eqüestre (ATE) de l'Escola de Capacitació Agrària Eqüestre, sens perjudici de l'obligació d'inscripció en el Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya.

3. La definició de les competències professionals s'ha de fer d'acord amb la metodologia del Catàleg de qualificacions de Catalunya, i la formació associada, d'acord amb el Catàleg modular integrat.

4. S'han d'establir per reglament les condicions i el procediment de l'habilitació a què fa referència l'apartat 2 mitjançant la comissió tècnica corresponent, amb participació dels departaments competents en la matèria i dels agents socials directament implicats.

Quarta

Obligació de col·legiació

La prohibició d'exercir alguna de les professions de l'esport sense la col·legiació establerta per l'article 8.4 per a algunes de les titulacions que donen accés a la professió només és exigible a partir de la creació de l'organització col·legial.

Cinquena

Titulacions dels ensenyaments esportius de règim especial i titulacions federatives

1. Als efectes d'aquesta llei, són tècnics de grau mitjà i tècnics superiors d'un esport tant els professionals que exerceixen un esport inclòs en els ensenyaments esportius de règim especial, com els professionals que exerceixen un dels esports que estan en període transitori, d'acord amb el Reial decret 1363/2007, del 24 d'octubre, pel qual s'estableix l'ordenació general dels ensenyaments esportius de règim especial.

2. Totes les titulacions emeses conformement amb la legalitat vigent per les federacions esportives de Catalunya continuen essent vàlides i faculden llurs titulars per a l'exercici de les professions pròpies de l'àmbit de l'esport regulades per aquesta llei, en els nivells i la modalitat o disciplina esportiva respectius. Els titulats federatius es poden inscriure en el Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

1. Resten derogades totes les normes de rang igual o inferior que s'oposin a les disposicions d'aquesta llei.

2. Resten derogats expressament l'article 8 i l'annex 2 del Decret 56/2003, del 20 de febrer, regulador de les activitats físicoesportives en el medi natural, en tot el que s'oposi a aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Modificació de la Llei de l'esport

S'afegeixen les lletres p i q a l'article 74 de la Llei de l'esport, relatives a dues noves infraccions greus, amb el text següent:

«p) L'incompliment de l'obligació de registrament o de col·legiació, segons els casos, en l'exercici lliure de la professió que estableix la legislació vigent.

»q) L'incompliment de l'obligació de l'assegurança de la responsabilitat civil dels professionals de l'esport en l'exercici lliure de la professió que estableix la legislació vigent.»

Segona

Habilitació reglamentària general

Es faculta el Govern, a proposta del departament competent en matèria d'esport, perquè dicti les disposicions reglamentàries que calgui per a desplegar i executar aquesta llei.

Tercera

Habilitació expressa per a l'adaptació de les titulacions

Es faculta el Govern perquè, a proposta del departament competent en matèria d'esport, adapti els requeriments de titulació establerts per aquesta llei a les noves titulacions oficials que s'aprovin com a conseqüència del procés de construcció de l'espai europeu d'educació superior iniciat amb la Declaració de Bolonya del 1999, de les recomanacions de la Comissió Europea i, en nom d'aquesta, del Centre Europeu per al Desenvolupament de la Formació Professional (Cedefop) o com a conseqüència de processos legals anàlegs de reforma en matèria educativa, incloses les titulacions que resultin de les noves ofertes formatives.

Quarta

Habilitació expressa per a definir els conceptes i delimitar les atribucions i els àmbits materials de les professions

Es faculta el Govern perquè, a proposta del departament competent en matèria d'esport, defineixi, si escau, els diversos conceptes a què fa referència aquesta llei i delimiti amb més precisió les atribucions i els àmbits materials de cada professió, especialment pel que fa referència a les activitats, col·lectives o individuals, l'objectiu de les quals és la recreació o la salut, havent consultat altres entitats i agents socials representatius de l'esport a Catalunya.

Cinquena

Delegació de la gestió del Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya

Es faculta el Govern perquè, a proposta del departament competent en matèria d'esport, pugui delegar la gestió del Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya a una corporació de dret públic, a una associació professional o a una altra entitat que pugui ésser delegatòria de funcions públiques de caràcter administratiu. El Registre Oficial de Professionals de l'Esport de Catalunya ha d'informar el Govern i, en nom seu, el departament competent en matèria d'esport, de l'activitat i la gestió que té delegades.

Sisena

Habilitació per a exercir les professions de l'esport

Es faculta el Govern perquè, a proposta de l'Institut Català de Qualificacions Professionals, reguli les habilitacions necessàries per a exercir una determinada professió de l'esport a les persones que tinguin el corresponent certificat de professionalitat de la família professional de les activitats físiques i esportives i que acreditin alguna de les titulacions exigides per aquesta llei per a l'exercici d'alguna de les professions de l'esport; que acreditin les unitats de competència corresponents a la professió de què es tracti, mitjançant els procediments establerts legalment per a acreditar llurs competències professionals, o bé que hagin superat els mòduls formatius associats a les unitats de competència corresponents a la professió de què es tracti.

Setena

Habilitació expressa per al reconeixement de la formació complementària i de l'experiència

Es faculta el Govern perquè, a proposta del departament competent en matèria d'esport, especifiqui els requisits i el procediment de reconeixement de la formació complementària i de l'experiència a què fa referència aquesta llei.

Vuitena

Reglamentació federativa de les activitats de voluntariat i similars

Amb independència de l'exclusió que fa aquesta llei de les activitats en el marc de les relacions de voluntariat, d'amistat, familiars i les que siguin anàlogues, les

federacions esportives que pertoqui poden regular-les en el marc de les activitats que els són pròpies, d'acord amb la Llei de l'esport i sens perjudici de qualsevol altra mesura reglamentària que l'Administració de la Generalitat pugui adoptar per a garantir la salut dels practicants de l'esport de què es tracti o d'acord amb els riscos que les activitats puguin portar implícits.

Novena

Entrada en vigor

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. Les titulacions que habiliten per a exercir les professions que s'hi regulen són exigibles a partir de l'1 de gener de 2009.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 23 d'abril de 2008

JOSÉ MONTILLA I AGUILERA
President de la Generalitat de Catalunya

JOSEP-LLUÍS CAROD-ROVIRA
Conseller de la Vicepresidència

(08.113.101)

LLEI

4/2008, del 24 d'abril, del llibre tercer del Codi civil de Catalunya, relatiu a les persones jurídiques.

EL PRESIDENT
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 65 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

Seguint el procés d'elaboració del Codi civil de Catalunya emprès per la Llei 29/2002, del 30 de desembre, aquesta llei n'aprova el llibre tercer, relatiu a les persones jurídiques. Aquest llibre té com a primer objectiu refundre, sistematitzar i harmonitzar, d'acord amb les exigències pròpies de la tècnica codificadora, la legislació catalana d'associacions i fundacions, continguda en la Llei 7/1997, del 18 de juny, d'associacions, i la Llei 5/2001, del 2 de maig, de fundacions. Alhora, però, s'ha aprofitat l'impuls codificador per a formular unes disposicions generals que contenen l'estatut bàsic de la personalitat jurídica en dret català i, ja en l'àmbit específic de les associacions i les fundacions, per a actualitzar alguns aspectes de llur règim jurídic a fi d'afavorir-ne l'operativitat i de garantir que puguin complir de manera més efectiva les finalitats que els són pròpies.

De la recuperació de l'autonomia política ençà, el Parlament de Catalunya ha legislat respecte a un nombre substancial de persones jurídiques de dret privat: les associacions, les fundacions, les cooperatives, les caixes d'estalvis i les mutualitats de previsió social. Aquesta tasca legislativa s'ha recolzat sobre les competències de la Generalitat en matèria de dret civil i sobre les competències sectorials. El llibre tercer enllaça amb aquesta producció legislativa, en la qual, encara que al principi no la integri completament, s'ha inspirat per a adoptar moltes de les decisions normatives.

Sistemàticament, el llibre tercer del Codi civil consta de tres títols: el primer conté les disposicions generals, i el segon i el tercer es dediquen, respectivament, a les associacions i a les fundacions. Cal tenir en compte, en tot cas, que el Codi civil de Catalunya es basteix com a codi obert, que permet d'incorporar-hi fàcilment títols i capítols i, per tant, d'encaixar-hi, en el moment en què es consideri pertinent, altres tipus de persones jurídiques que fins aquell moment estiguin subjectes a una legislació especial o que es poden regular després de l'aprovació d'aquesta llei.

II

El títol I, de disposicions generals, defineix l'àmbit d'aplicació del llibre tercer i regula els atributs essencials de la personalitat jurídica, les normes bàsiques d'actuació i representació de les persones jurídiques, llur règim comptable i documental, els actes de modificació estructural, el procediment de liquidació subsegüent a la dissolució i els trets bàsics del sistema de publicitat dels registres de persones jurídiques dependents de la Generalitat.

Les disposicions del títol I del llibre tercer tenen una vocació d'aplicació general a totes les persones jurídiques regulades pel dret català i són dret comú a Catalunya